

der eier en saadan Jordlob paa 11 Tønder Land, svarer i indværende Aar til Bogense Kjøbstads Kommune 43 Rd. 4 f., men af denne Afgift udgjør Kornafgiften ifølge Forordningen af 18de Oktober 1811 ikke Mindre end 26 Rd. 2 mf. 7 f. En Anden, der eier en lignende Jordlob paa 17 $\frac{1}{4}$ Tønder Land, er ansat i Stat. for indværende Aar til 59 Rd. 20 f.; men af dette Beløb udgjør den omhandlede Kornafgift 33 Rd. 48 f., saa at man vil se, at det er en ikke ringe Afgift, der saaledes skal udredes af disse Jorder, naar man er saa uheldig at bebo de Bopæle, der ere opførte paa samme; thi hvis de ejes af Indenbysboende, falder Afgiften, som allerede antydet, bort ifølge Plakat af 15 Juli 1831. Her til kommer end videre, at denne Kornafgift bliver opkrævet, saavidt mig bekendt, paa omtrent ligejaa mange forskellige Maader, som der er Kjøbstæder i Landet. I Stege og Viborg tror jeg nok, at man er kommen ovenens om at svare en fast aarlig Afgift ens, for alle Kjøbere af disse Jorder. I Bogense Kjøbstad blev man i Aaret 1834 først opmærksom paa, at man var berettiget til at opkræve denne Afgift, og Byfogden dersteds indgav da en Forespørgsel til Fyns Stiftsamt den 12te April 1834, hvorefter Stiftsamtmanden erholdt en Resolution, hvori det ikke alene tillodes Kommunalbetjersken, men endogjaa gjordes den til Pligt, at holde sig Forordningen 18de Oktober 1811 efterrettelig. Siden den Tid ere disse Afgifter blevne opkrævede i Bogense. I Roskilde var man derimod noget senere til at komme i Besiddelse af disse Dplysninger. Der gik det hen til 1865, før man opkrævede disse Afgifter ifølge den af mig nævnte Forordning. Den 2den August 1865 forespurgte Kommunalbestyrelsen i Roskilde sig hos Indenrigsministeriet, om den ikke var berettiget til ikke blot for Fremtiden at opkræve disse Afgifter, men endogjaa at opkræve de resterende Beløb fra Aarene 1811—1865, og jeg skal ikke negte, at det var en noget ubehagelig Overraskelse for vedkommende Beboere, om de nu skulde tilpligtes at betale en saadan Afgift, der ikke havde været dem afkrævet i Aarene 1811—65, saa meget mere, som deres Afkomstdokumenter, deres Skjøder, ikke havde erholdt nogen som helst Rettsanmærkning angaaende de af mig tidt omtalte Afgifter. Ministeriet resolverede, saa vidt mig bekendt, at Afgifterne vel skulde opkræves for Fremtiden, for saa vidt Kommunalbestyrelsen fandt det rigtigt, men at den derimod ikke var berettiget til at opkræve de Beløb, der ikke tidligere havde været opkrævede. Dette Spørgsmaal foraarjagede en Del Processer, men, hvorledes de ere bragte til Ende, veed jeg ikke. Derfor har dette Spørgsmaal ogsaa været gjort til Gjenstand for Besværginger og Forespørgsler i alle de Aar, fornævnte Forordning har staaet ved Magt, og der findes, jeg havde nær sagt, en Synflod af Plakater, Resolutioner, Kam-

cellistkrivelser etc., dette Spørgsmaal vedrørende, saa det er meget vanskeligt at finde Rede i det, saa meget mere som disse forskjellige Bestemmelser ikke have den ønskelige indbyrdes Harmoni. Den 22de November 1859 udstedte derfor det daværende Ministerium et Cirkulære til samtlige Kommunalbestyrelser for at indhente Betænkninger over dette Spørgsmaal; hvad der er blevet svaret, er ikke kommet til offentlig Kundskab; kun veed jeg, at det en Gang er blevet omtalt her i Thinget, at ifkun 7 Kommunalbestyrelser ønskede Forholdet omordnet. Men Aaret efter, i Rigsdagens 12te Samling 1860, indbragte afbøde Oberst Tscherning et Forslag om Forandring i Forordningen 3die December 1819 §§ 1, 2 og 4 angaaende en Forandring i Udstykningsformerne, og til dette Forslag stillede han et Forslag til § 3, der netop sigtede til en Omordning af det af mig her omtalte Spørgsmaal. Af Udvalgets Betænkning, der blev afgivet den 31te Januar 1861, fremgaar det, at samtlige Medlemmer af Udvalget erkjendte det Uheldige og lidet Tidssvarende i det bestaaende Forhold, medens man paa den anden Side fandt, at dette Spørgsmaal krævede en noget omhyggeligere Drøftelse, og at det ikke stod i saa nær Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal, hvorfor man foreslog at lade Paragrafen udgaa og indtil videre stille denne Sag i Bero. I Rigsdagssamlingen 1869—70 stillede min Forgjænger som Folketingsmand for Densje Amts 5te Valgkreds, S. M. Petersen, en Forespørgsel angaaende denne Sag til den daværende Indenrigsminister, og han lovede at tage denne Sag under Overveelse, men derved er det ogsaa blevet. I Samlingen 1872—73 indkom der fra 23 Jordbrugere paa Roskilde Mark et Andragende til Folkethinget om denne Sag. Andragendet blev henvist til det for Andragender nedsatte Udvalg, og Udvalgets samtlige Medlemmer vare ligeledes enige i, at dette Forhold var uheldigt og lidet tidssvarende, hvorfor det foreslog at henvise bemeldte Andragende til den høitærede Indenrigsminister. I For indbragte jeg for 40 Beboere paa Bogense Mark et lignende Andragende, som ogsaa blev overgivet til det samme arede Udvalg, der ligeledes enstemmig fandt, at dette Forhold trængte til en Forandring og henviste derfor det af mig nævnte Andragende ligeledes enstemmig til den høitærede Indenrigsminister med Anmodning om allerede i indværende Samling at forelægge Forslag til Lov om en

Rettelser.

- Sp. 933, L. 22 f. n.: „veelle“ læs: „rene“.
 — — L. 11 f. n.: „uheldigt“ læs: „uhildet“.
 — 934, L. 26 f. n.: „Sunirenter“ læs: „Sule-
 renter“.
 — 937, L. 22 f. o.: „fravige en“ læs: „fravige Dn-
 sset om en“.